

РЕШЕНИЕ

№ 767

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 05.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7842** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на В. Е. В., ЕГН [ЕГН] от [населено място], против заповед рег. № 4332з-495/16.06.2017г. на началник отдел „Пътна полиция“ - Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл.194, ал.2 и чл.200, ал.1, т.11, пр.2 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от шест месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена от некомпетентен орган, при съществено нарушение на административно-производствените правила - след изтичане на едногодишния срок от извършване на нарушението и двумесечния срок от откриване на нарушителя, в противоречие с материалния закон и в противоречие с целта на закона. Моли съда да я отмени. Претендира разности.

Ответникът, началник на отдел „Пътна полиция“ - Столичната дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Излага доводи за законосъобразност на оспорваната заповед. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата

основания, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, в законоустановения срок. Следователно е процесуално допустима.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е заповед рег. № 4332з-495/16.06.2017г. на началник на отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл.194, ал.2 и чл.200, ал.1, т.11, пр.2 от ЗМВР, на В. Е. В. е наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от шест месеца. Дисциплинарното нарушение се изразява в това, че на 31.03.2016г., е извършил справки на 2 бр МПС, Ауди А4 с рег. [рег.номер на МПС] и БМВ 530 с рег. [рег.номер на МПС], с което е нарушил заповед на директора на СДВР рег. № з-1053/21.08.2012г., в частта на т. 4, според която „Всеки служител, получил достъп до МПД на МВР, както и до автоматизираните информационни системи /АИС/ на МВР, е длъжен да извършва справочна дейност в информационните масиви на МВР само във връзка с изпълнение на служебните си задължения”.

Видно от представената кадрова справка рег. № Зр 36124/09.05.2017г. (л.35 от делото), жалбоподателят на В. Е. В. заема длъжността младши инспектор в 03 група “Автоматизирани системи за контрол на пътното движение” на 03 сектор “Административно обслужване” към отдел “Пътна полиция” при СДВР, като е назначен в МВР на 11.08.2003г.

От протокол рег. № 177739/29.07.2015г. се установява, че В. Е. В. се е запознал със специфичната длъжностна характеристика за длъжността, която заема (л.101 от делото). В т.ІІ “Основни задължения” в частта “Познаване на нормативните документи и професионални умения” е въведено изискването: “Да познава, спазва и прилага нормативната уредба, регламентираща дейността и функциите на полицията, структурата и задачите на органите на МВР, пътната полиция и другите специализирани държавни и обществени органи, участващи в осигуряване на безопасността на движението по пътищата, опазването на обществения ред и борбата срещу престъпността”.

Жалбоподателят В. Е. В. има регламентиран достъп до АИС "ИИС" и поддиректории съгласно заповеди рег.№№ 628/03.09.2011г. (запознат срещу подпис), 629/2011г., 888/2014г., 1122/2014г. на директора на СДВР за изпълнение на функционалните си задължения в групата.

Със заповед рег. № з-1053/21.08.2012г., на осн. чл.30, ал.2 от ЗМВР, с цел недопускане на нерегламентиран достъп до класифицирана и за служебно ползване информация, както и заразяване с компютърни вируси, директорът на СДВР е определил технологичен ред за ползването на компютърна техника в СДВР. В края на заповедта е разпоредено; “със заповедта да бъде запознат целият личен състав на СДВР”.

Със справка рег. №.КВ 202018-001-15/3-1136/27.02.2017 г. по описа на Дирекция "Вътрешна сигурност"-МВР се предоставя информация, че при определени мероприятия е придобита информация, че служители на СДВР извършват справки в информационните фондове на МВР за наличие на запори за продажба на МПС. Тази дейност вероятно се извършва срещу сумата от 30 лева за автомобил. Изискана е проверка от ДКИС, при която се оказва с голяма степен на вероятност, че на 31.03.2016г. справките за 2 бр МПС, лек автомобил Ауди А4 с рег. [рег.номер на МПС] и лек автомобил БМВ 530 с рег. [рег.номер на МПС], са извършени от В. Е. В..

От справка от гл. инспектор К. Д., началник на 03 сектор "АО" до ДВС-МВР, след извършена в ОПП-СДВР проверка, се установява, че мл. инсп. В. В. е направил проверка на двата автомобила по молба на О. Л. Ц., служител в ОСПС-СДВР.

В становище рег.№ 4575р-504/09.03.2017г. на ДИ-МВР, е направено предложение материалите да се изпратят по компетентност на директора на СДВР с оглед наличните данни за извършено тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.203, ал.1, т.7, предложение второ от ЗМВР.

Със заповед рег. № 513з-2046/22.03.2017г. на директора на СДВР (л.66 от делото) е назначена комисия, която да извърши проверка, на изнесената в справката информация, има ли извършено нарушение на служебната дисциплина от служители на СДВР. Жалбоподателят е запознат със заповедта на 29.03.2017г.

В. Е. В. е дал писмени обяснения с рег.№ 4332р-8437/30.03.2017г. (л.76 от делото). В тях признава, че е извършил справка на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на 31.03.2016г., свързана с наличието на запор за продажба, и твърди, че не е извършвал справка за другия автомобил. Познава О. Л. Ц. от системата на МВР. Заявява, че не му е провеждан курс на обучение за достъп и работа с АИС в МВР.

В. е подал допълнително писмено сведение с рег.№ 4332р-8642/03.04.2017г. (л.77 от делото), в което твърди, че са извършени две справки в АИС"ИИС"-МВР на леките автомобили с рег [рег.номер на МПС] и рег. [рег.номер на МПС] по молба на О. Ц.. Целта на справките е била да се установи, дали имат запор за продажба. Не познава лицето Р. Е. Д..

На 05.04.2017г. с докладна записка до директора на СДВР, с положителна резолюция, срокът на проверката е удължен с 7/седем/ дни.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в справка рег. № 517з-29104/21.04.2017г., изготвена и подписна от назначената комисия (л.60 и сл. от делото). В нея е възпроизведена установената фактическа обстановка, обсъдени са и снетите писмени обяснения. Направен е извод, че с поведението си мл. инспектор В. Е. В. -мл. автоконтрольор 1степен в 03 група „АСКПД" на 03 сектор АО – СДВР, е нарушил заповед на директора на СДВР рег. № з-1053/ 21.08.2012г., в частта на т.4, а именно: „Всеки служител, получил достъп до МПД на МВР, както и до автоматизираните информационни системи на МВР, е длъжен да извършва справочна дейност в информационните масиви на МВР само във връзка с изпълнение на служебните си задължение", което представлява нарушение на служебната дисциплина, за което е предложено да му бъде наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца, на основание чл.194, ал.2, т.1, вр. чл.200, ал.1, т. 11 от ЗМВР.

Жалбоподателят се е запознал със справката на 10.05.2017г.

На 26.06.2017г. е издадена заповед рег. № 4332з-495/16.06.2017г. на началник на отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл.194, ал.2 и чл.200, ал.1, т.11, пр.2 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от шест месеца.

Ответникът представя цялата административна преписка по издаване на оспорената заповед.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Оспорената заповед за наложено дисциплинарно наказание е издадена от компетентен орган. Съгласно чл.204, т.4 от ЗМВР наказания по чл. 197, т. 1-3 ЗМВР, се налагат със заповеди на служители на висши ръководни и ръководни длъжности. Съгласно Класификатора на длъжностите в МВР за служители по чл.142, ал.1, т.1 и 3

и ал.3 ЗМВР, утвърден със заповед № 8121з-140 от 24.01.2017г.на министъра на вътрешните работи, началник на отдел в СДВР е ръководна длъжност, следователно заповед рег. № 4332з-495/16.06.2017г. на началник на отдел „Пътна полиция“ - СДВР, е издадена от компетентен орган.

Съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, тъй като заповедта за откриване на дисциплинарно производство е издадена от директора на СДВР. Това не представлява съществено нарушение на административно-производствените правила, доколкото в чл.208 от ЗМВР е предвидено, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 198 - 202 или по чл. 203, , ал. 1 т. 1 дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед, като в този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението.

От изложената фактическа обстановка се установява, че производството е проведено в рамките на законоустановения срок, съгласно чл.195, ал.1 ЗМВР, предвиждащ дисциплинарното наказание да се наложи в двумесечен срок от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Установено е, че нарушението е извършено на 31.03.2016 г. В ал. 3 на чл. 195 ЗМВР е предвидено, че сроковете по ал. 1 и 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск. От приложената по делото справка с рег.№ 513р-24940/03.04.2017г. се установява, че за периода от 31.03.2016г до 31.01.2017г. мл. инсп. В. е ползвал общо 67 работни дни отпуск, следователно едногодишният срок изтича на 04.07.2017г.

Неоснователни са твърденията в жалбата, че не спазен и двумесечният срок от откриване на нарушението, тъй като жалбоподателят с докладна записка от 30.11.2016г. е уведомил началника си за извършените справки. На първо място, няма данни тази докладна записка да е стигнала до адресата си, доколкото липсва регистрационен номер или друго отбелязване. На следващо място, разпоредбата на чл. 196, ал. 2 от ЗМВР създава фикция в кой момент се счита за открито дисциплинарното нарушение. Според тази фикция за момент на откриване на дисциплинарното нарушение се приема постъпването на материалите от дисциплинарното производство при дисциплинарно-наказващия орган, който в случая е началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

Съдът намира, че не е спазено установеното в чл.206, ал.1 ЗМВР изискване дисциплинарно-наказващият орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. След като със заповед рег. № 513з-2046/22.03.2017г. на директора на СДВР е разпоредено извършване на проверка във връзка със справка рег. №.КВ 202018-001-15/3-1136/27.02.2017 г. по описа на дирекция "Вътрешна сигурност"-МВР и становище рег. № 4575р-504/09.03.2017г. на ДИ-МВР, В. Е. В. е дал писмени обяснения с рег.№ 4332р-8437/30.03.2017г. и допълнително писмено сведение с рег.№ 4332р-8642/03.04.2017г. След изготвяне на обобщената справка рег. № 517з-29104/21.04.2017г., в която се прави предложение на жалбоподателя да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“, В. се е запознал с нея, но не е бил поканен и не е дал обяснения.

В. Е. В. не е изслушван по реда на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР от началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, който не му е отправял покана за даване на обяснения. В. е дал обяснения, но не и пред дисциплинарно-наказващия орган – началник на отдел

„Пътна полиция“ – СДВР. Липсват данни обяснения от В. Е. В. да са възприети и обсъдени от началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР като дисциплинарно-наказващ орган. Това нарушение на административно-производствените правила е съществено и съставлява основание за отмяна на оспорената заповед.

Оспорената заповед е издадена и в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Съгласно чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР, неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители представлява дисциплинарно нарушение.

В конкретния случай, В. не е изпълнил изискването на разпоредбата на заповед на директора на СДВР рег. № з-1053/21.08.2012г., в частта на т. 4, според която „Всеки служител, получил достъп до МПД на МВР ,както и до автоматизираните информационни системи /АИС/ на МВР, е длъжен да извършва справочна дейност в информационните масиви на МВР само във връзка с изпълнение на служебните си задължение“. От събраните доказателства се установява, че жалбоподателят има регламентиран достъп до АИС "ИИС" и поддиректории съгласно заповеди рег.№№ 628/03.09.2011г., 629/2011г., 888/2014г., 1122/2014г. на директора на СДВР за изпълнение

Въпреки дадените от съда указания, ответникът не е представил доказателство, че жалбоподателят е запознат със заповед на директора на СДВР рег. № з-1053/21.08.2012г. относно определяне технологичен ред за ползването на компютърна техника в СДВР. В края на заповедта е разпоредено: “със заповедта да бъде запознат целият личен състав на СДВР”. Липсват доказателства това да е сторено по отношение на В.. Напротив, от представеното по делото писмо от началника на отдел “КАПО” – СДВР (л.178 от делото) се установява, че няма наличен протокол за запознаване на В. Е. В. с тази заповед. Заповедта не е обнародвана и служителят няма друг начин да се запознае с нея, за да спазва определения с нея ред.

Поради изложеното, като е наказал жалбоподателя за неизпълнение на разпоредбите на заповед на директора на СДВР рег. № з-1053/21.08.2012г., с която не е запознат, не по своя вина, административният орган е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 10 лева – държавна такса, на основание чл.143, ал.1 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед рег. № 4332з-495/16.06.2017г. на началника на отдел „Пътна полиция“ - Столичната дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на В. Е. В., ЕГН [ЕГН] от [населено място], направените по делото разноски в размер на 10 (десет) лева.

Решението е окончателно, на основание чл.211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: